

Բանասաց՝ Հարությունյան Վարդուհի, ծնվել է 1959 թ., Արցախի Հանրապետության Մարտակերտի շրջանի Հաթերք գյուղում, բռնի տեղահանումից հետո բնակություն է հաստատել Հրազդան քաղաքում: Պատմում է Դերանց ծյոռի մասին:

Բանհավաքչական արշավախումբ՝ Ն.Վարդանյանի ղեկավարությամբ: Անդամներ՝ Գ.Շազոյան, Ն.Սահակյան, Լ.Խաչատրյան:

Դերանց ծյոռ ¹

Մըր գյուղում մի դերա իլնլ, մի հին Եկեղեցիա լալ ու տեղ դեր ա լալ կենալիս, դըղ մի հատ ծոռ ունեինք մըգ: Եկեղեցին Հաթերքի մեջա լալ ու Ս. Մարիամ Աստվածածին ա կոչվում: Եկեղեցին կառուցվել է 1700-ական թվականներին, ծյոռն էլ տրանա մի քիչ հեռու ա լալ: Դերունց տան մոտ ա լալ էտ ծյոռը, էտ ծյոռը էնքան բարի ծոռ ա: Մըր շենում երևի մի հիսուն հոգի կընին, մեքենայով նենց գլորված ընգած ծյոռը լի, էտ ծյոռը խոր ծյորա լի, էնտեղից հլը գոհ իլնլ չի, մինչև հիմա սաղ սաղ տյուսն եկա, մաշինը սաղ ջարդված, իրանք սաղ: Մի գիշեր, մի մարդ, աչքը չի տեսել, գնացել գլորվել ա, ընկել էտ ծյոռը: Առավոտ ձենի վրա գտել են, ոչ մի բան չի եղել իրան, հունց վեր հաջողակա էլի Դերին ծյոռը: Մին մաշին երևի մի կիլոմետր կընի գլարվալ ա ընգա ծյոռը էլն սաղ ա մնացա:

ԲԱՌԱՐԱՆ

Դեր- քահանա

ծոռ- ձոր

սաղ սաղ տյուսն եկա- բոլորը կենդանի դուրս են եկել

շեն - գյուղ

---

¹ Բանասաց՝ Հարությունյան Վարդուհի, ծնվել է 1959 թ., Արցախի Հանրապետության Մարտակերտի շրջանի Հաթերք գյուղում, բռնի տեղահանումից հետո բնակություն է հաստատել Հրազդան քաղաքում: